

РЕШЕНИЕ

№ 1382

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова

Луиза Христова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **100** по описа за **2021** година докладвано от съдия Жанета Малинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 от АПК, и във вр. с чл.63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ срещу на Решение от 21.10.2020г. по НАХД № 210/2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав, в частта в която е отхвърлено искането на касатора за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по искането – [фирма] в съдебно заседание чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

Настоящият състав, след запознаване с доказателствата по делото и във връзка с доводите на страните приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, из.2 от ЗАНН. Същата е основателна, по следните съображения:

Производството по делото пред Софийски районен съд е образувано по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Наказателно постановление № 29-0000817/16.12.2019г., издадено от главния директор на ГД „Инспекция по труда“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание: имуществена санкция в размер на 2000 лв. на

основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда.

В производството пред СРС, в проведените три открити съдебни заседания, въззиваемата страна ИА“ГИТ“ е представлявана от процесуални представители: гл.инспектор Н. К. с юридическа правоспособност; ст. юрисконсулт А. Г. и от С. Т. - гл.инспектор в отдел “Контролна дейност“ при ГД“ИТ“ на Изпълнителна агенция “ГИТ“ с юридическа правоспособност.

С решение от 21.10.2020г. по НАХД № 210/2020г. на СРС, НО, 104 – ти състав е потвърдено Наказателно постановление № 29-0000817/16.12.2019г., издадено от главния директор на ГД „Инспекция по труда, като е отхвърлено искането на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като неоснователно. Изложени са съображения, че не е посочен ясно и точно размера на възнаграждението, което се претендира, не е посочено лицето което следва да се осъди, нито в чия полза да се присъди възнаграждението. Прието е, че процесуалният представител на въззиваемата страна не е юрисконсулт, а главен инспектор с юридическа правоспособност, поради което не се следва присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Обжалваното решение, в частта, в която е отхвърлено искането за присъждане на разноски на въззиваемата страна има характер на определение.

Съгласно чл. 63, ал.3 от ЗАНН (Доп. ДВ бр.94/2019г.) в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Алинея пета на чл.63 от ЗАНН гласи, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

В случая, въззиваемата страна - Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е бил представлявана в производството пред Софийски районен съд от трима свои служители – двама главни инспектори, с придобита юридическа правоспособност, удостоверена от представените по делото пълномощни и от един „старши юрисконсулт“, като същите са се явили в проведените съдебни заседания, изразили са становище по жалбата и са осъществили процесуално представителство. Следователно, заявеното искане от процесуалния представител на ИА“ГИТ“ за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Правните изводи на районния съд за недължимост на възнаграждение, за осъщественото процесуално представителство на въззиваемата страна, са изведени в нарушение на чл. 63, ал.5, вр. ал.3 от ЗАНН. Размерът на възнаграждението следва да бъде определен при спазване разпоредбата на чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно с вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела, по ЗАНН съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 лв. до 120 лв.

Настоящият състав като съобрази, че делото не е с фактическа и правна сложност, изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО в съдебно заседание, приема, че възнаграждението за юрисконсулт пред Софийски районен съд следва да бъде определено в средния размер от 100(сто) лева, която сума следва да бъде заплатена от [фирма]. Като е отхвърлил искането

на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, съдът е постановил неправилно решение, имащо в тази част характер на определение, което следва да се отмени.

С оглед изложеното, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение(без номер) от 21.10.2020г. по НАХД № 210/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 104 – ти състав, в частта, в която е отхвърлено искането на главен инспектор С. Т. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на ГД „Инспекция по труда“ сумата от 100(сто) лева разноски за юрисконсултско възнаграждение пред Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: